

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Initia Collegij Duaceni. n. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

manus imponentem pleudoëpiscopum sustinuisset.

IV. At non diu fuit quin luce veritatis clarius oborta, & errorem ipse suum damnaret, & scelus admissi aculeis altius animo hærentibus remedium non alibi quam in vniuersali Ecclesiæ vnitæ quærendum esse perlentisceret. Igitur ad pedes Orthodoxi Sacerdotis expiatus, quò parium consuetudinem periculo proximam, honesto secessu deuitaret, concessit in Hiberniam, Richardi Stanihurstij, familiaris olim sui, & studiorum similitudine cõiunctissimi, & (quod in primis spectabat) egregiè Catholici vsurus hospitio. Hic inter pietatis virtutisque exercitia, nè penitus literis nuncium misisse videretur, latinè discipulis *Iuuenem Academicum*; patrio vero idiomate *Historiam Hiberniæ*; qua de historia ita in quadam sua Epistola ipse loquitur. "Historiam Hibernicam suspicor periisse; iustum volumen & absolutum: Inquisitores Hæretici rapuerunt. Etenim anno post quingentesimum septuagesimo duplici ex capite grauis in Catholicos procella detonuit. Pius Pontifex zelo tuenda fidei accensus, existimabat ostentatis armis Ecclesiæ, auerti posse *Elizabethæ* animum à sinistro quem ingressa fuerat tramite, & sexto calendas martias anni Superioris, latâ sententiâ, hæreticam dixerat, subditos iuramenti Religione exoluerat: Affixa hæc sententia Iunio sequenti valuis ædium Episcopi Londinensis, totam commouit Insulam: Cumque sub idem fere tempus ad eam Angliæ oram quæ Septentrionem spectat, Nobiles quidam temerè se armassent (seu *Mariæ Stuartæ* Scotorum Reginæ liberandæ, quæ ab *Elizabetha* tenebatur captiua, seu iniuriis in Orthodoxos vindicandis ea arma mota fuerint) Catholicis omnibus acre indicitur bellum; ac velut paucorum temeritas omnium fuisset consilium, & cuncti aut conspirationi nobilium, aut Pontificis se armis miscuissent, neque domi licuit, neque foris esse securis: *Campianus* ab ipsa vsque Hibernia exquiritur; in quo etsi nihil criminis extitit (nisi crimen est animi sospitatem in Ecclesiæ gremio quæsiuisse) quòd tamen sciret neque innoxiiis patere defensionis locum vbi furor occupauit aditus, maluit sibi fugâ consulere, quàm incertum, si teneretur, iudicium subire: Eâ de causâ, mutato cultu & nomine Dublinio se proripiens in Angliam primùm, deinde quantocius in Belgium transuolat.

V. Ab inito regno *Elizabethæ*, Episcopis & Clero veteri abdicatis, eam formam ordinis Ecclesiastici, eumque morem instituerat, qui & auctoritati Pontificis summi plurimùm aduersaturus videretur, & ei quam recens illa assumpserat stabiliendæ tuendæque in primis commodaret, eo vel maximè nomine, quòd potestas omnis atque vtilitas, in quam noui homines erant irrepturi, ab vna Regina deriuabatur pendebatque: Hanc potestatem quoniã Orthodoxi auerlabantur tanquam à radice vitiata proficilcentem, nõ pauci exilium spontaneum spurio regimini præferentes, vertèrè solum, & superato mari sub Principum Catholicorum umbra portum quæsierè. Hos inter enituerunt (vt complures taceam seu stirpe seu diuitiis nobiles viros faminalque) *Sanderus, Bristous, Hardingus, Smithæus, Stapletonus, Alanus*, aliique docti omnes,

1569.

Redit ad
Catholicos
& abit in
Hiberniam
Ao. 1569.

Per Angliã
concedit
in Belgiũ.

Initia Col-
legij Dua-
ceni.

1569.
Vide horū
indicem
apud Flo-
rimondum
Remondū.
p. 2. l. 2.
c. 14.

Et omnes, atque in omni genere literarum eruditi viri, qui & scriptis libris se, Patriam, Fidem illustrarunt, & plurimis exemplo præierunt ad labores in salutem perituræ alioquin Insulæ consecrandos: Neque enim abijciendam duxerant de eius Regni reuocanda sanitate spem, quod regnum nuperrimè sub *Maria* ad salubria consilia propensissimum perspexissent; *Alanus* in primis auctor fuit ut in vnum collatis Doctorum hominum studijs, ij qui in eo genere erant prouecti, editis de Religione quæstionibus Schisma conuellerent, tum atate atque scientiâ minores alios in eandem palæstram colligerent, informarent, animarent, non ad fidem eminè tantum iactis sanioris doctrinæ telis propugnandam, sed ut cominus etiam in arenam descenderent in Patriam reduces, vitâ & sanguine, si res ita ferret, ad auitos mores conseruandos ritu Apostolico decertaturi. *Duaci* primum in Flandria coaluere, sub annum sæculi quingentesimi sexagesimum sextum, eo ardore animi ut spem bonis non leuem facerent futurum, ut quæ femina in tam fertili lolo iacerentur, in vberem deinde messem excreferent: Hæreticis simul metum iniicerent, & acuerent furorem; videbant enim hi, frustra iam carceribus, exilio, facultatum deprædatione, calumnijs denique atque minis agi, ut Sacerdotum veterani eliminaretur, quando alijs atque alijs succrescentibus, noua seges emergeret, nouæque copiæ, quibus quidquid ardui atque difficilis ostentari posset in optatis erat: In spica hæc seges fuit, tum cum *Edmundus Campianus* Angliam fugiens, & in quo à tantorum fluctuum iactatione quiesceret portum circumspectans, hanc est primùm terram exosculatus, & pari gratulatione ab ijs quos dixi clarissimis viris est exceptus.

Duaco
Romam
proficisci-
tur.

De vitæ
genere de-
liberat.

VI. Istic præteritæ vitæ rationes dum per otium inspicit, duo præsertim Religiois mentis virum angebant vehementius: Alterum quod interlucenti toties veritati, seu inconsultæ ambitionis vmbra, seu pudorem iuuenilem, seu parium existimationem atque amorem præposterum obiecisset, neque se ipse sat promptè his laqueis expediens, neque ceteros apud quos aliquid fortasse potuisset commonefaciens. Alterum, quod victus auctoritate an humanitate *Chenæi*, infami caractere pollui sustinuisset. Illud (data ad *Chenæum* epistolâ quæ extat) expiari vtcunque existimauit, dum palam iam sublato si- pario, cum cui omnia se debere arbitrabatur, de capto à se consilio monens, omni ope hortatur, obtestaturque nè ad eos se allidi scopulos, penitusque cõfringi sinat, quos ni vitasset ipse, atque ad antiquæ fidei anchoram confugisset, funditus interijset. Alterum, dum quibus lachrimis eluere posset, quærir, & precando dies noctesque coniungit, visus est monentem audire Deum, Romam vt peteret, in ea vrbe docendus quid porrò remedij ad tantam delendam maculam esset adhibiturus. Neque legnius Romæ post superatum pedibus longinquum iter, diuinum de se responsum per omnia piorum operu genera explorat; id studiosè cauens, nè aut eligentem impetus animi incautum impellat, aut in re rectè demum constituta, constantia deserat. In vrbe orbis Theatro, quocunque se verteret, deesse non poterant omnium ordinū exem-
pla